

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **S. G.**

obwinionej o wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 19 października 2023 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść obwinionej

od prawomocnego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Wejherowie

z dnia 4 lipca 2023 r., sygn. akt II W 1139/23,

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w Wejherowie do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wejherowie wyrokiem nakazowym z dnia 4 lipca 2023 r., sygn. akt II W 1139/23, po rozpoznaniu na posiedzeniu sprawy S. G. obwinionej o to, że:

1. w dniu 19 stycznia 2023 r. około godziny 11:10 w sklepie B. przy ul. [...] w R., dokonała kradzieży mienia w postaci artykułów spożywczych o wartości 60,00 złotych na szkodę J. S.A.;

2. w dniu 19 stycznia 2023 r. około godziny 11:10 przy ul. [...] w R., w miejscu publicznym używała słów nieprzyzwoitych;

3. w dniu 19 stycznia 2023 r. około godziny 11:10 przy ul. [...] w R., poprzez krzyki i hałasy zakłóciła porządek publiczny w sklepie B.;

4. w dniu 19 stycznia 2023 r. około godziny 11:10 przy ul. [...] w R., umyślnie nie stosowała się do wydawanych przez funkcjonariusza Policji na podstawie prawa, poleceń określonego zachowania i istotnie utrudniała wykonanie czynności służbowych,

tj. o wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., art. 141 k.w., art. 51 § 1 k.w. i art. 65a k.w., przyjął, że w sprawie zachodzą przesłanki do wydania wyroku nakazowego (art. 93 k.p.w.)

i obwinioną S. G. w ramach czynów zarzucanych jej wnioskiem o ukaranie uznał za winną tego, że:

1. w dniu 19 stycznia 2023 r. około godziny 11:10 w sklepie B. przy ul. [...] w R., dokonała kradzieży mienia w postaci artykułów spożywczych o wartości 60,00 złotych na szkodę J. S.A., czym wyczerpała znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.;

2. w dniu 19 stycznia 2023 r. około godziny 11:10 przy ul. [...] w R., w miejscu publicznym używała słów nieprzyzwoitych, czym wyczerpała znamiona wykroczenia określonego w art. 141 k.w.;

3. w dniu 19 stycznia 2023 r. około godziny 11:10 przy ul. [...] w R., poprzez krzyki i hałasy zakłóciła porządek publiczny w sklepie B., czym wyczerpała znamiona wykroczenia określonego w art. 51 § 1 k.w.;

4. w dniu 19 stycznia 2023 r. około godziny 11:10 przy ul. [...] w R., umyślnie nie stosowała się do wydawanych przez funkcjonariusza Policji na podstawie prawa, poleceń określonego zachowania i istotnie utrudniała wykonanie czynności służbowych, czym wyczerpała znamiona wykroczenia określonego w art. 65a k.w.

Jednocześnie przyjmując powyższe Sąd Rejonowy w Wejherowie wskazanym wyrokiem za popełnione przez S. G. wykroczenia na podstawie art. 119 § 1 k.w. przy zastosowaniu art. 9 § 2 k.w. w zw. z art. 19 k.w. wymierzył obwinionej łączną karę aresztu w wymiarze 30 dni. Na podstawie art. 119 § 4 k.w. orzekł wobec obwinionej

obowiązek zapłaty równowartości przywłaszczonego mienia na rzecz J. S.A. w kwocie 60.00 zł, a na zasadzie art. 119 § 1 k.p.s.w. oraz zasądził od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 100,00 zł, w tym opłatę w wysokości 30,00 złotych oraz zryczałtowane wydatki postępowania w wysokości 70,00 zł.

Wobec niezaskarżenia przez żadną ze stron postępowania wyrok uprawomocnił się w dniu 2 sierpnia 2023 r. (k. 22), bez postępowania odwoławczego.

Od tego orzeczenia kasację na niekorzyść S. G. złożył w dniu 15 września 2023 r. Prokurator Generalny. Zaskarżył powyższe rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w Wejherowie w całości na niekorzyść obwinionej podnosząc zarzut „rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 93 § 1 k.p.w. polegającego na rozpoznaniu sprawy o czyny z art. 119 § 1 k.w., art. 141 k.w., art. 51 § 1 k.w. i art. 65a k.w. w postępowaniu nakazowym i orzeczeniu wobec obwinionej S. G. na podstawie art. 119 § 1 k.w. przy zastosowaniu art. 9 § 2 k.w. w zw. z art. 19 k.w. łącznie kary aresztu w wymiarze 30 dni, podczas gdy przepis art. 93 § 1 k.p.w. dopuszcza możliwość orzeczenia wyrokiem nakazowym tylko nagany, kary grzywny albo ograniczenia wolności, co wykluczało dopuszczalność takiego trybu postępowania.”.

Mając powyższe na względzie autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wejherowie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego, wniesiona na niekorzyść obwinionej z zachowaniem terminu określonego w art. 110 § 2 k.p.w., okazała się oczywiście zasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżony wyrok nakazowy został wydany z rażącym naruszeniem prawa opisanym w zarzucie kasacji.

W myśl art. 93 § 2 zd. 1 k.p.w. orzekanie w trybie nakazowym, wyrokiem nakazowym wymaga, aby okoliczności czynu i wina obwinionego nie budziły wątpliwości. W świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego okoliczności popełnienia czynów oraz wina S. G. nie budzą wątpliwości (k. 3, 5-6), a zatem ten warunek orzekania w trybie nakazowym został w tym wypadku spełniony.

W toku postępowania wyjaśniającego odstąpiono na podstawie art. 54 § 7 k.p.w. od przesłuchania obwinionej S. G. w charakterze osoby, co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia przeciwko niej wniosku o ukaranie, ponieważ byłoby to połączone ze znacznymi trudnościami (k. 9).

Przepisy art. 119 § 1 k.w., art. 51 § 1 k.w. i art. 65a k.w. o których naruszenie została obwiniona S. G. przewidują w katalogu kar możliwych do wymierzenia za ich popełnienie m.in. karę aresztu. Natomiast w myśl art. 93 § 1 k.p.w., sąd może wydać, na posiedzeniu bez udziału stron, wyrok nakazowy w sprawach o wykroczenia, w których wystarczające jest wymierzenie kary nagany, grzywny albo ograniczenia wolności. W ramach unormowania art. 93 § 1 k.p.w. przewidziano zatem szczególne ograniczenie możliwości orzekania kar w postępowaniu nakazowym. Wobec powyższego nie było dopuszczalne w realiach analizowanej sprawy orzeczenie wyrokiem nakazowym najsurowszej przewidzianej w Kodeksie wykroczeń kary, czyli aresztu, mimo że przewidziano ją w przywołanych wcześniej przepisach, będących w rozpoznawanej sprawie podstawą ukarania.

Tymczasem procedujący w sprawie Sąd Rejonowy, przyjmując, że wina obwinionej nie budzi wątpliwości i procedując w trybie art. 93 § 1 k.p.w. na posiedzeniu bez udziału stron, nie bacząc na ograniczenia przewidziane w tym przepisie, wymierzył S. G. na podstawie art. 119 § 1 k.w. przy zastosowaniu art. 9 § 2 k.w. w zw. z art. 19 k.w. łącznie karę aresztu w wymiarze 30 dni.

Orzeczenie przez Sąd Rejonowy w Wejherowie wyrokiem nakazowym kary aresztu, a więc kary nieprzewidzianej w katalogu kar możliwych do orzeczenia w postępowaniu nakazowym, stanowi rażące naruszenie art. 93 § 1 k.p.w., mające w sposób oczywisty istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 12 lutego 2019 r., II KK191/18; 10 sierpnia 2017 r., III KK 308/17; 24 sierpnia 2016 r., IV KK 263/16; 26 lipca 2011 r., II KK 134/11).

Jak trafnie zwrócił uwagę wnoszący kasację przekonanie Sądu I instancji o celowości wymierzenia obwinionej S. G. kary aresztu za popełnione wykroczenia powinno było przesądzić o odstąpieniu od orzekania w trybie nakazowym i skierowaniu sprawy do rozpoznania w trybie zwyczajnym. Przekonanie Sądu o zasadności wymierzenia najsurowszej z możliwych do wymierzenia na gruncie Kodeksu wykroczeń kar, zdeterminowało kierunek wniesionego przez Prokurator

Generalnego nadzwyczajnego środka zaskarżenia to jest na niekorzyść obwinionej S. G..

Kierując się powyższą argumentacją, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu we Wejherowie do ponownego rozpoznania.

W postępowaniu ponownym sąd *meriti* rozważy kwestie omówione powyżej, tj. rodzaj kary, jaka powinna być wymierzona obwinionej za popełnione wykroczenia, co ma zasadnicze znaczenie z punktu widzenia dopuszczalności orzekania w odpowiednim trybie przewidzianym w przepisach kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[K.K.]

[ał]